

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2006

Julkaistu Helsingissä 8 päivänä joulukuuta 2006

N:o 1066—1072

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1066	Laki säästöpankkilain muuttamisesta	2933
1067	Laki valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta	2938
1068	Laki lapsipornografian levittämisen estotoimista	2939
1069	Tasavallan presidentin asetus Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välisen väestön rekisteröintiä koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta	2941
1070	Valtioneuvoston asetus kotikuntalain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	2942
1071	Valtioneuvoston asetus väestötietolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta	2943
1072	Verohallituksen päätös vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisujen laskentaperusteista	2944

N:o 1066

Laki

säästöpankkilain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun säästöpankkilain (1502/2001) 13 §:n 4 momentti, 18 §:n 2 ja 3 momentti, 26 §:n 1 momentti, 39 ja 40 § sekä 48 §:n 1 momentti sekä *lisätään* 15 §:ään uusi 2 momentti, 26 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2—7 momentti siirtyvät 3—8 momentiksi, ja lakiin uusi 40 a—40 1 § seuraavasti:

13 §

Kantarahasto voidaan maksaa takaisin 39 §:n 1 momentin nojalla, kun kantarahasto alennetaan varojen jakamiseksi kantarahasto-osuuden omistajille, 113 §:n 2 momentin nojalla, kun pankki puretaan, taikka kun kantarahasto-osuuden omistajalla on 71 §:n, 83 §:n 2 momentin tai 89 §:n 5 momentin nojalla oikeus kantarahasto-osuuden lunastukseen.

15 §

Säästöpankin hallussa oleva oma kantarahasto-osuus ei tuota oikeuksia säästöpankissa.

18 §

Säästöpankki tai sen tytäryritys ei saa vastiketta vastaan hankkia toisen säästöpankin kantarahasto-osuuksia eikä emopankin kantarahasto-osuuksia. Tämän kiellon vastainen sopimus on pätemätön.

Säästöpankin oikeudesta hankkia ja lunastaa omia kantarahasto-osuuksiaan säädetään 40 a—40 1 §:ssä.

26 §

Kantarahaston korottamisesta päättää hallituksen ehdotuksesta isäntien kokous. Isäntien päätöksellä, jossa mainitaan merkittävien kantarahasto-osuuksien enimmäismäärä

HE 145/2006
TaVM 13/2006
EV 136/2006

159—2006

895029

osuuslajeittain, vastikkeen vähimmäis- ja enimmäismäärä sekä valtuutuksen voimassaoloaika, voidaan valtuuttaa hallitus päättämään kantarahaston korottamisesta kokonaan tai joiltakin osin. Valtuutus voi olla voimassa korkeintaan viisi vuotta.

Uusmerkintää koskevassa päätöksessä on mainittava:

- 1) määrä, jolla kantarahastoa korotetaan, tai korotuksen vähimmäis- ja enimmäismäärä;
- 2) minkä lajisia uudet kantarahasto-osuudet ovat, jos pankissa on tai voi olla erilaisia kantarahasto-osuuksia;
- 3) kenellä on oikeus merkitä kantarahasto-osuuksia;
- 4) merkintäaika sekä se lyhyempi aika, vähintään kuukausi merkintäajan alkamisesta, jonka kuluessa kantarahasto-osuuksien merkintään oikeutettu voi käyttää oikeuttaan;
- 5) kantarahasto-osuuden nimellisarvo ja kantarahasto-osuudesta maksettava määrä;
- 6) aika, jonka kuluessa kantarahasto-osuudet on maksettava;
- 7) peruste, jonka mukaan tarjotaan merkittäviksi ne kantarahasto-osuudet, joiden osalta oikeutta ei ole määrääjässä käytetty, ja peruste, jonka mukaan kantarahasto-osuudet ylimerkinnän tapahtuessa annetaan, jollei säästöpankin hallitukselle anneta oikeutta päättää näistä seikoista.

39 §

Peruspääomaa ja kantarahastoa voidaan alentaa sellaisen vahvistetun taseen mukaisen tappion peittämiseksi, johon varaukset, vapaa oma pääoma ja vararahastot eivät riitä. Kantarahastoa voidaan lisäksi alentaa varojen jakamiseksi kantarahasto-osuuden omistajille.

Peruspääoman ja kantarahaston alentamiseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä 26 §:ssä säädetään. Kun kantarahastoa alennetaan varojen jakamiseksi kantarahasto-osuuden omistajille, alentamiseen sovelletaan lisäksi soveltuvin osin, mitä 73—76 §:ssä säädetään.

Kantarahaston alentaminen toteutetaan alentamalla kantarahasto-osuuksien nimellisarvoa tai mitätöimällä kantarahasto-osuuksia. Alennettaessa kantarahasto-osuuksien nimellisarvoa on sääntöjä vastaavasti muutettava.

40 §

Päätös peruspääoman, vararahaston ja kantarahaston alentamisesta on ilmoitettava rekisteröitäväksi kuukauden kuluessa tai se raukeaa.

Alennettaessa peruspääomaa, vararahastoa tai kantarahastoa alentamisen rekisteröimistä seuraavan kolmen vuoden aikana voitonjaosta saadaan päättää vain rekisteriviranomaisen luvalla, jollei edellä mainittuja oman pääoman eriä ole yhteensä korotettu vähintään alentamismäärällä. Rekisteriviranomaisen luvasta on soveltuvin osin voimassa, mitä 73 §:n 3 momentissa ja 74 §:ssä säädetään. Mitä mainituissa lainkohdissa säädetään velkojista, ei tätä momenttia sovellettaessa sovelleta tallettajiin.

40 a §

Säästöpankki voi tässä laissa säädetyllä tavalla päättää:

- 1) hankkia omia kantarahasto-osuuksiaan (*hankkiminen*);
- 2) että kantarahasto-osuuden omistajan on luovutettava kantarahasto-osuutensa säästöpankille vastikkeetta tai vastiketta vastaan (*lunastaminen*).

Säästöpankin säännöissä voidaan 40 g §:ssä tarkoitetulla tavalla määrätä säästöpankin oikeudesta tai velvollisuudesta kantarahasto-osuuksien hankkimiseen tai lunastamiseen.

Jos hankkiminen tai lunastaminen toteutetaan kantarahastoa alentamalla, noudatetaan lisäksi, mitä 39 §:ssä säädetään. Hankitut tai lunastetut kantarahasto-osuudet tulee samalla mitätöidä.

Hankittaessa tai lunastettaessa kantarahasto-osuuksia vapaalla omalla pääomalla, hankintaan tai lunastukseen voidaan käyttää vain vahvistetun taseen mukaista vapaata omaa pääomaa, joka on syntynyt kantarahaston muodostamisen jälkeen.

40 b §

Mitä 40 d—40 g §:ssä säädetään hankkimisesta ja lunastamisesta, ei sovelleta, kun säästöpankki:

- 1) vastaanottaessaan osakeyhtiön 60 §:n 3 momentin mukaisesti sulautumisen nojalla saa omistukseensa osakeyhtiöön kuuluvan oman kantarahasto-osuuden;

2) lunastaa kantarahasto-osuuden 71 §:n 1 momentin mukaisesti;

3) ostaa säästöpankin saamisesta ulosmitatun oman kantarahasto-osuutensa huutokaupassa;

4) saa oman kantarahasto-osuutensa vastikkeetta.

40 c §

Hankitut, lunastetut ja säästöpankille muulla tavalla tulleet omat kantarahasto-osuudet voidaan pitää pankilla, luovuttaa edelleen tai mitätöidä.

Edelleen luovuttamisesta säädetään 40 j §:ssä ja mitätöimisestä 40 k §:ssä. Velvollisuudesta luovuttaa tai mitätöidä tämän lain vastaisesti hankitut tai lunastetut omat kantarahasto-osuudet säädetään 40 l §:ssä.

40 d §

Säästöpankin omien kantarahasto-osuuksien hankkimisesta ja lunastamisesta päättää hallituksen ehdotuksesta isäntien kokous. Kokousasiakirjoja, niiden nähtävänä pitämistä ja lähettämistä koskee soveltuvin osin, mitä 26 §:ssä säädetään.

Isäntien päätöksellä, jossa mainitaan hankittavien kantarahasto-osuuksien enimmäismäärä osuuslajeittain, vastikkeen vähimmäis- ja enimmäismäärä ja valtuutuksen voimassaoloaika, voidaan valtuuttaa hallitus päättämään hankkimisesta kokonaan tai joiltakin osin. Valtuutus voi olla voimassa korkeintaan 18 kuukautta. Omia kantarahasto-osuuksia voidaan valtuutuksen nojalla hankkia vain vapaalla omalla pääomalla.

40 e §

Omia kantarahasto-osuuksia voidaan hankkia ja lunastaa muuten kuin kantarahasto-osuuden omistajien omistamien osuuksien suhteessa (*suunnattu hankkiminen ja suunnattu lunastaminen*), jos siihen on säästöpankin kannalta painava taloudellinen syy. Suunnatun hankkimisen ja suunnatun lunastamisen hyväksyttävyyttä arvioitaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota tarjotun vastikkeen ja osuuden käyvän hinnan suhteeseen. Isäntien kokouksen päätös on tehtävä 9 §:ssä tarkoitettulla määränemmistöllä. Sama koskee hallituksen valtuuttamista sellaiseen hankkimiseen tai lunastamiseen, jossa ei suljeta pois

hallituksen oikeutta päättää suunnatusta hankkimisesta tai suunnatusta lunastamisesta.

Omia osuuksia voidaan lunastaa muuten kuin kantarahasto-osuuden omistajien omistamien osuuksien suhteessa vain kaikkien kantarahasto-osuuden omistajien suostumuksella. Lisäksi säännöissä voi olla 40 h §:ssä tarkoitettu lunastusehto.

Jos hallitus ehdottaa, että isäntien kokous päättää suunnatusta hankkimisesta tai lunastamisesta taikka hallituksen valtuuttamisesta sellaiseen hankkimiseen, jossa ei suljeta pois hallituksen oikeutta päättää suunnatusta hankkimisesta, asiasta on mainittava kokouskutsussa.

40 f §

Hankkimispäätöksessä ja lunastamispäätöksessä on mainittava:

1) onko kysymys hankkimisesta vai lunastamisesta;

2) päätöksessä tarkoitettujen osuuksien lukumäärä tai enimmäismäärä osuuslajeittain;

3) keneltä osuuksia hankitaan tai lunastetaan ja tarvittaessa se, missä järjestyksessä, sekä suunnatussa hankkimisessa perustelut sille, että suunnattuun hankkimiseen on 40 e §:ssä tarkoitettu painava taloudellinen syy;

4) aika, jonka kuluessa hankittavat osuudet on tarjottava pankille, tai päivä, jona lunastaminen toteutetaan;

5) osuuksista maksettava vastike ja perustelut sen määrittämiselle sekä, jos vastike on muuta omaisuutta kuin rahaa, selvitys tällaisen omaisuuden arvosta;

6) vastikkeen maksuaika;

7) miten menettely vaikuttaa säästöpankin omaan pääomaan.

40 g §

Kantarahasto-osuuden omistajalle, jolla on hankkimispäätöksen mukaan oikeus myydä osuutensa säästöpankille, on ennen osuuden pankille tarjoamiselle asetetun ajan alkamista ilmoitettava päätöksestä samalla tavalla kuin kutsu isäntien kokoukseen toimitetaan. Samalla on ilmoitettava, kuinka ja missä ajassa kantarahasto-osuuden omistajan on toimitettava, jos hän haluaa käyttää oikeuttaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei tarvitse tehdä, jos:

1) vastaavat tiedot sisältyvät hankinnasta päättävän isäntien kokouksen kokouskutsuun tai ovat saatavilla hankinnasta päättävässä isäntien kokouksessa, jossa kantarahasto-osuuden omistaja on paikalla; taikka

2) vastaavat tiedot julkistetaan arvopaperimarkkina- (495/1989) tarkoitetulla tavalla.

Hankkimispäätöksen sisältö ja 26 §:n 5 momentissa tarkoitetut säästöpankin taloudellista asemaa koskevat asiakirjat on pidettävä tämän pykälän 1 momentissa tarkoitetun kantarahasto-osuuden omistajan saatavilla sen ajan, jona osuudet on tarjottava pankille. Tätä velvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos säästöpankki on julkistanut arvopaperimarkkina- (6 luvussa tarkoitetun tarjousasiakirjan, josta vastaavat tiedot ilmenevät.

40 h §

Säästöpankin säännöissä voidaan määrätä, että säästöpankilla on oikeus tai velvollisuus hankkia tai lunastaa omia kantarahasto-osuuksia.

Säännöissä on tällöin määrättävä:

1) onko kysymys hankkimisesta vai lunastamisesta;

2) onko säästöpankilla oikeus vai velvollisuus hankkimiseen tai lunastamiseen;

3) mitä osuuksia määräys koskee ja tarvittaessa, missä järjestyksessä osuudet hankitaan tai lunastetaan;

4) noudatettava menettely;

5) osuuksista maksettava vastike tai sen laskemisessa käytettävät perusteet;

6) mitä varoja vastikkeen maksuun voidaan käyttää.

Lunastusehto voi koskea ennen ehdon sääntöihin ottamista annettuja kantarahasto-osuuksia vain näiden omistajien suostumuksella.

Päätöksen omien kantarahasto-osuuksien hankkimisesta ja lunastamisesta tekee tämän pykälän mukaisessa hankkimisessa tai lunastamisessa säästöpankin hallitus. Jos osuuksia hankitaan tai lunastetaan kantarahastoa alentamalla, päätöksen tekee kuitenkin säästöpankin isäntien kokous.

40 i §

Päätöstä omien kantarahasto-osuuksien hankkimisesta tai lunastamisesta ei saa tehdä

siten, että säästöpankilla hallussaan tai luotolaitostoiminnasta annetun lain 35 §:n mukaisesti panttina olevien omien kantarahasto-osuuksien ja säästöpankin tytäryhteisön hallussa olevien emopankin kantarahasto-osuuksien yhteenlaskettu määrä olisi yli yksi kymmenesosa kaikista osuuksista.

40 j §

Säästöpankin hallussa olevien omien kantarahasto-osuuksien luovuttamisesta päättää isäntien kokous noudattaen soveltuvin osin, mitä 26 §:ssä säädetään.

Isäntien päätöksellä, jossa mainitaan luovutettavien kantarahasto-osuuksien enimmäismäärä osuuslajeittain, valtuutuksen voimassaoloaika sekä vastikkeen vähimmäis- ja enimmäismäärä, voidaan valtuuttaa hallitus päättämään luovuttamisesta kokonaan tai joiltakin osin. Valtuutus voi olla voimassa enintään viisi vuotta.

40 k §

Hallitus voi päättää mitätöidä säästöpankin hallussa olevat omat kantarahasto-osuudet. Mitätöiminen on ilmoitettava rekisteröitäväksi viipymättä. Osuudet on mitätöity, kun ilmoitus on rekisteröity.

Kantarahastoa on alennettava mitätöityjen osuuksien nimellisarvoa vastaavalla määrällä, kuitenkin niin, että kantarahaston määrän tulee olla vähintään yhtä suuri kuin kantarahasto-osuuksien nimellisarvojen yhteismäärä. Kantarahaston alentamista vastaava määrä siirretään kantarahastosta vararahastoon.

40 l §

Vastoin tämän lain säännöksiä hankitut tai lunastetut omat kantarahasto-osuudet on luovutettava ilman aiheutonta viivytystä, kuitenkin viimeistään vuoden kuluttua saannosta.

Jos säästöpankilla ja sen tytäryhteisöillä olevien pankin kantarahasto-osuuksien yhteenlaskettu osuus on yli yksi kymmenesosa kaikista osuuksista sen vuoksi, että osuuksia on hankittu 40 b §:ssä tarkoitetulla tavalla, mainitun määräosan ylittävältä osin osuudet on luovutettava kolmen vuoden kuluessa saannosta.

Jos kantarahasto-osuuksia ei ole luovutettu 2 momentissa säädettyssä määräajassa, ne on mitätöitävä. Säästöpankin hallussa olevat

kantarahasto-osuudet on mitätöitävä ennen tytäryhteisön hallussa olevia emopankin kantarahasto-osuuksia.

48 §

Hallintoneuvoston on valvottava hallituksen ja toimitusjohtajan hoitamaa säästöpankin hallintoa ja annettava isäntien kokoukselle lausuntonsa tilinpäätöksestä ja tilintarkastuskertomuksesta sekä kantarahaston muodostamista, korottamista tai alentamista ja säästöpankin omien kantarahasto-osuuksien hankkimista, lunastamista tai luovuttamista koskevasta hallituksen ehdotuksesta. Hallituksen ja toimitusjohtajan on annettava hallintoneu-

vostolle ja sen jäsenelle ne tiedot, joita nämä pitävät tarpeellisina tehtävänsä hoitamiseksi. Hallintoneuvoston jäsenen on pyydettävä tiedot hallintoneuvoston kokouksessa. Säännöissä voidaan määrätä, että hallintoneuvosto päättää asioista, jotka koskevat toiminnan huomattavaa supistamista tai laajentamista taikka säästöpankin organisaation olennaista muuttamista. Hallintoneuvosto voi antaa hallitukselle ohjeita asioissa, jotka ovat laajakantoisia tai periaatteellisesti tärkeitä.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 1067

Laki

valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta annetun lain voimaantulosäännöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valtion eläkerahastosta annetun lain muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 2006 annetun lain (531/2006) voimaantulosäännöksen 3 momentti seuraavasti:

— — — — — palvelukseen perustuvista eläkkeistä samana
— — — — — vuonna aiheutuvasta menosta.
Valtion eläkerahastosta annetun lain 5 §:n
1 momentissa tarkoitettu rahastosta valtion
talousarvioon siirrettävä määrä on vuonna
2006 ja vuonna 2007 enintään 40 prosenttia
valtion eläkejärjestelmän piiriin kuuluvaan

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tam-
mikuuta 2007.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti
TARJA HALONEN

Toinen valtiovarainministeri *Ulla-Maj Wideroos*

N:o 1068

Laki**lapsipornografian levittämisen estotoimista**

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2006

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on lasten ja heidän perusoikeuksiensa suojaamiseksi edistää toimenpiteitä, joiden avulla voidaan estää pääsy ulkomailla ylläpidettäviin lapsipornosivustoihin.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *lapsipornosivustolla* lasta esittävän sukupuolisiveellisyttä loukkaavan kuvan levittämistä internetin kautta; sekä
- 2) *teleyrityksellä* sellaista viestintämarkkinalain (393/2003) 2 §:n 17 kohdan mukaista verkkoyritystä tai 19 kohdan mukaista palveluyritystä, joka on velvollinen hakemaan mainitun lain 4 §:n mukaisen toimiluvan tai tekemään saman lain 13 §:ssä tarkoitetun teletointailmoituksen.

3 §

Teleyrityksen oikeus päättää tarjoamistaan palveluista

Teleyrityksellä on oikeus tarjota palvelu-

jaan siten, että niiden avulla ei ole pääsyä lapsipornosivustoihin.

4 §

Lapsipornosivustojen kartoitus

Poliisi voi laatia, ylläpitää ja päivittää luetteloja lapsipornosivustoista.

Poliisi pyytää ja vastaanottaa tätä tarkoitusta varten tarvittavia tietoja muun muassa kansalaisjärjestöiltä, yksityisiltä henkilöiltä, teleyrityksiltä ja viranomaisilta.

5 §

Tiedottamisvelvollisuus

Poliisin on laadittava tiedote, jossa kerrotaan sivustolle pääsyn olevan estetty tässä laissa tarkoitettusta syystä. Tiedotetta laatiesaan poliisi voi tehdä yhteistyötä teleyritysten kanssa. Tiedotteen on tultava nähtäväksi joka kerta, kun sivustolle pääsy estetään. Tiedotteessa on mainittava seuraavat seikat:

- 1) pääsy sivustolle on estetty;
- 2) perusteet pääsyn estämiselle;
- 3) tiedot tahoista, joihin voidaan tarvittaessa olla yhteydessä; ja
- 4) 3 kohdassa tarkoitettujen tahojen yhteystiedot.

6 §

Salassapito ja tietojen luovutus

Poliisin 4 §:n mukaisesti laatimat luettelot ovat salassa pidettäviä. Teleyrityksen työntekijän ja teleyrityksen lukuun toimivan vaihtolovelvollisuuteen sovelletaan, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 23 ja 35 §:ssä säädetään.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, po-

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2006

liisilla on oikeus antaa tieto 4 §:ssä tarkoitetusta luettelosta teleyritykselle.

7 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Susanna Huovinen*

N:o 1069

Tasavallan presidentin asetus

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välisen väestön rekisteröintiä koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty alue- ja kuntaministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Tukholmassa 1 päivänä marraskuuta 2004 tehty, Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välinen väestön rekisteröintiä koskeva sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 15 päivänä marraskuuta 2005 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 2 päivänä joulukuuta 2005, tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007 niin kuin siitä on sovittu.

van sopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta 2 päivänä joulukuuta 2005 annettu laki (955/2005) tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

3 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

2 §

Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin välisen väestön rekisteröintiä koske-

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 1 päivänä joulukuuta 2006

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

(Sopimusteksti on julkaistu Suomen säädöskokoelman sopimussarjan n:ossa 96/2006)

N:o 1070

**Valtioneuvoston asetus
kotikuntalain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään kotikuntalain muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (956/2005) voimaantulosäännöksen nojalla:

1 §	2 §
Kotikuntalain muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 2005 annettu laki (956/2005) tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.	Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2006

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

Lainsäädäntöneuvos Terhi Lehtonen

N:o 1071

Valtioneuvoston asetus
väestötietolain muuttamisesta annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2006

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, säädetään väestötietolain muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 2005 annetun lain (957/2005) voimaantulosäännöksen nojalla:

1 §	2 §
Väestötietolain muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 2005 annettu laki (957/2005) tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.	Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007.

Helsingissä 30 päivänä marraskuuta 2006

Alue- ja kuntaministeri *Hannes Manninen*

Lainsäädäntöneuvos Terhi Lehtonen

N:o 1072

Verohallituksen päätös**vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista**

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2006

Verohallitus on 30 päivänä joulukuuta 1992 annetun tuloverolain (1535/1992) 64 §:n ja 76 §:n sellaisena kuin se on laissa 1549/1995, nojalla määrännyt:

1 §
Kotimaassa ja ulkomailla työnantajalta saatavat luontoisedut on arvioitava seuraavien perusteiden mukaan:

Asuntoetu ja sähkön käyttöoikeus

2 §
Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvot ovat keskuslämmitysasunnoissa seuraavat:

a) Pääkaupunkiseutu, (Helsinki, Espoo, Kauniainen, Vantaa) edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1961	130,00 € + 8,00 € neliömetriltä
vuosina 1961–1983	120,00 € + 6,45 € neliömetriltä
vuonna 1984 tai myöhemmin	130,00 € + 7,06 € neliömetriltä

b) Muu Suomi, edun arvo

Asunto valmistunut:	Edun arvo euro/kk
ennen vuotta 1984	80,00 € + 4,90 € neliömetriltä
vuosina 1984–1991	86,00 € + 5,58 € neliömetriltä
vuonna 1992 tai myöhemmin	87,00 € + 6,57 € neliömetriltä

Laissa aravavuokra-asuntojen ja arava-vuokratalojen käytöstä, luovutuksesta ja omaksilunastamisesta (1190/93) tarkoitettujen asuntojen luontoisetuarvo on 1 momentista poiketen enintään asunnosta perittävän vuokran määrä.

Tuloverolain (1549/95) 76 §:n 5 kohdassa tarkoitettujen ulkomailla saadun asuntoedun arvo on asunnon käypä vuokra, kuitenkin enintään 50 prosenttia 1 momentin mukaisesta pääkaupunkiseudulla sijaitsevan vuonna 1984 tai myöhemmin valmistuneen asunnon luontoisetuarvosta.

Jos matkatoimiston tai matkanjärjestäjän palveluksessa oleva palkansaaja, joka on työsopimuksen mukaan siirtovelvollinen, joutuu ulkomaantyöskentelyn aikana työnantajan määräyksestä vaihtamaan työskentelypaikka-kuntaa ja asuntoa kalenterivuoden aikana, asuntoedun arvo lasketaan 25 m²:n mukaan.

3 §

Asunnon valmistumisvuotena pidetään rakennuksen valmistumisvuotta. Jos rakennus on kokonaisuudessaan peruskorjattu, valmistumisvuotena pidetään rakennuksen korjausvuotta.

4 §

Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista keskuslämmitysasunnossa, 2 §:ssä tarkoitettua edun arvoa vähennetään 1,17 € neliömetriltä kuukaudessa.

5 §

Asuntoedun ja siihen sisältyvän lämmityksen raha-arvo uunilämmitysasunnossa on 3,31 € neliömetriltä kuukaudessa. Jos palkansaaja vastaa itse lämmityskustannuksista, edun arvo on 2,26 € neliömetriltä kuukaudessa.

6 §

Asuntoetuun liittyvän rajoittamattoman sähkönkäyttöoikeuden arvo on 0,51 € neliömetriltä kuukaudessa. Edun arvo ei sisällä asunnon lämmitystä sähköllä.

Sähkölämmitteinen asunto rinnastetaan asuntoedun arvoa määrättäessä keskuslämmitysasuntoon.

7 §

Asuntoedun raha-arvo yhteishuoneessa lämpöineen ja valoineen on keskuslämmityshuoneessa 94,00 € kuukaudessa. Uunilämmityshuoneessa edun raha-arvo on 34,00 € kuukaudessa.

8 §

Asuntoedun raha-arvoa laskettaessa luetaan asunnon pinta-alaan varsinaiset asuinhuoneet ja palkansaajan tai hänen perheensä asumiseen liittyvät rakennustilat kuten sauna, uima-allas ja askartelutilat. Autotallia ei lueta asunnon pinta-alaan.

Ennen vuotta 1961 valmistuneessa asunnossa luetaan asunnon pinta-alaan asuntoedun raha-arvoa laskettaessa 150 neliometriä ylittävältä osalta puolet 1 momentissa tarkoitetuista tiloista.

9 §

Jos asuntojen vuokratason on todettu kunnassa olevan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja alhaisemman, voidaan näitä arvoja yleisesti kunnassa alentaa, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Vastaavasti voidaan edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asuntoedun arvoja tai niiden tämän pykälän 1 momentin mukaisesti muutettuja arvoja alentaa asunnon kunnassa olevan sijaintipaikan perusteella, kuitenkin enintään 20 prosentilla.

Autotallietu

10 §

Lämmitetyn autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 59,00 € ja muun Suomen alueella 38,00 € kuukaudessa. Kylmän autotallin tai hallipaikan raha-arvo on pääkaupunkiseudulla 38,00 € ja muun Suomen alueella 30,00 € kuukaudessa.

Ravintoetu

11 §

Ravintoedun arvo on 5,00 € ateriala kohden, jos edun hankkimisesta työnantajalle aiheutuneiden välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrä on vähintään 5,00 € ja enintään 8,40 €. Jos tämä määrä alittaa 5,00 € tai ylittää 8,40 €, edun arvona pidetään välittömien kustannusten ja näiden kustannusten arvonlisäveron määrää.

12 §

Välittömiä kustannuksia ovat aterian valmistuksessa käytetyt raaka-aineet sekä aterian valmistus- ja tarjoilupalkat sosiaalikulustukseen. Jos työnantaja on sopinut ruokailupaikan kanssa työpaikkaruokailun järjestämisestä (sopimusruokailu), välittöminä kustannuksina pidetään työnantajan ateriala ruokailupaikalle suorittamaa määrää.

Välittöminä kustannuksina ei pidetä aterian kuljettamisesta ruokailupaikalle aiheutuneita kustannuksia.

Palkansaajan työnantajalle ateriala suorittamaa korvausta ei oteta huomioon välittömien kustannusten määrää laskettaessa, vaan se vähennetään ravintoedun raha-arvosta.

13 §

Sairaalan, koulun, päiväkodin tai muun vastaavan laitoksen henkilökuntaan kuuluvan laitosuokailun yhteydessä saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 3,75 € ateriala kohden. Koulun, päiväkodin tai vastaavan

laitoksen henkilökunnan oppilaiden tai hoidettavien ruokailun valvonnan yhteydessä saaman ravintoedun arvo on 3,00 € aterial kohden.

Hotelli- ja ravintola-alan henkilökunnan ja lentohenkilöstön lennon aikana saaman ravintoedun raha-arvona pidetään 4,25 € aterial kohden

14 §

Enintään 8,40 euron nimellisarvoisen, muun kuin sopimusruokailuun liittyvän ruokailulipukkeen muodossa tai muuta vastaava maksutapaa käyttäen järjestetyn edun arvo on 75 % ruokailulipukkeen nimellisarvosta, kuitenkin vähintään 5,00 €. Nimellisarvoltaan yli 8,40 euron ruokailulipuke arvostetaan nimellisarvoonsa.

Ruokailulipukkeen arvostaminen 1 momentin mukaisesti 75 prosenttiin nimellisarvostaan edellyttää, että sitä voidaan käyttää ainoastaan ateriointiin eikä sitä vastaan saa rahaa, elintarvikkeita tai muita hyödykkeitä. Muussa tapauksessa lipuke arvostetaan nimellisarvoonsa. Palkansaajalle voidaan antaa edellä mainitulla tavalla arvostettuna vain yksi lipuke sellaista tosiasiallista kotimaan työssäolopäivää kohden, jona työpaikka-ruokailua vastaavaa aterialia ei ole työnantajan toimesta muulla tavoin järjestetty.

Täysihoidoetu

15 §

Asunnon, ravinnon, valon ja lämmön sisältävän edun arvo on 380,00 € kuukaudessa yhdessä huoneessa sekä 365,00 € kuukaudessa yhteishuoneessa.

16 §

Merimiespalveluksessa olevan henkilön

c) Ikäryhmä C, (ennen vuotta 1992 käyttöönnotetut autot)

merimiehenä saaman luontoisedun raha-arvo on 10,00 € päivää kohden tai enintään 225,00 € kuukaudessa.

Autoetu

17 §

Jos palkansaaja tai hänen perheensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa, verovelvollisen saama etu katsotaan autoeduksi. Autoedun arvo vahvistetaan auton rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden perusteella eri ikäryhmissä seuraavasti:

a) Ikäryhmä A (vuosina 2005–2007 käyttöönnotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 255,00 eurolla tai 17 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,4 % auton uushankintahinnasta lisättynä 90,00 eurolla tai 6 sentillä kilometriltä.

b) Ikäryhmä B (vuosina 1992–2004 käyttöönnotetut autot)

Vapaa autoetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 270,00 eurolla tai 18 sentillä kilometriltä.

Auton käyttöetu:

Edun arvo kuukaudessa on 1,2 % auton uushankintahinnasta lisättynä 100,00 eurolla tai 7 sentillä kilometriltä.

	Kuukausikohtainen arvo	Ajopäiväkirjan tai muun verovelvollisen tai veroviranomaisen esittämän luotettavan selvityksen perusteella määräytyvä arvo	
		perusarvo euro/kk	+ kilometrikohtainen arvo euro/km
– vapaa autoetu	714,00	249,00	0,31
– auton käyttöetu	444,00	249,00	0,13

Kilometrikohtaisen arvon käyttäminen edellyttää ajopäiväkirjaa tai muuta luotettavaa selvitystä autolla ajetuista kilometrimääristä. Verotusta toimitettaessa autoedun arvoa voidaan korottaa, jos on ilmeistä, että autolla vuoden aikana ajettujen yksityisajojen määrä ylittää 18 000 kilometriä.

Jos työntekijän luontoisetuauto hänen työnsä vuoksi vaihtuu kuukauden aikana useita kertoja, perusarvo lasketaan sen auton mukaan, joka hänellä on ollut käytössään suurimman osan kuukaudesta.

Ulkomailla saatu autoetu kuuluu ikäryhmään C.

18 §

Ikäryhmissä A ja B perusarvolla tarkoitetaan auton uushankintahinnasta laskettua prosenttiosuutta.

Uushankintahinnalla tarkoitetaan automallin maahantuojan tai sen puuttuessa tukku-kaupan ilmoittamaa auton käyttöönotto-kuukauden alussa voimassa ollutta automallin yleistä suositushintaa vähennettynä 3 400,00 eurolla. Tästä hinnasta lasketaan 17 §:ssä mainittu prosentti. Saatu arvo pyöristetään lähinnä alempaan 10 euroon.

19 §

Jos luontoisetuautolla ajettujen työajojen määrä on kalenterivuoden aikana yli 30 000 kilometriä, tai työntekijä joutuu vaihtamaan luontoisetuautoa 17 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tavalla, edun perusarvo on 80 prosenttia edellä 17 ja 18 §:ssä tarkoitettua perusarvosta.

20 §

Ikäryhmissä A ja B autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta ja tavanomaisia talvipyöriä lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrättäessä. Autopuhelimen arvona käytetään matkapuhelinedun arvoa.

Lisävarusteiden arvo lisätään auton uushankintahintaan siltä osin kuin niiden arvo ylittää 850,00 €. Jos työnantajan lisävarusteista saama alennus ylittää tavanomaisen käteis- tms. alennuksen, lisävarusteiden arvona käytetään niiden yleistä suositushintaa.

21 §

Vapaa autoetu on kysymyksessä, kun työnantaja suorittaa autosta johtuvat kustannukset. Auton käyttöetu on kysymyksessä, kun palkansaaja suorittaa itse ainakin auton polttoainekulut.

Palkansaajan auton kustannuksista työnantajalle suorittama korvaus vähennetään vapaan autoedun tai auton käyttöedun rahavasta.

22 §

Autoetua vahvistettaessa luetaan yksityisajoihin myös auton käyttäminen asunnon ja työpaikan välisiin matkoihin.

23 §

Autoedun raha-arvoa on korotettava 390,00 eurolla kuukaudessa tai 26 sentillä kilometriä kohden, jos auton kuljettamisesta huolehtii työnantajan palkkaama kuljettaja.

24 §

Edellä 17 §:ssä tarkoitettua ajopäiväkirjasta on käytävä ilmi autolla verovuonna päivittäin ajettu kilometrimäärä.

Autolla ajetuista työajoista on ajopäiväkirjaan merkittävä päivittäin seuraavat tiedot:

- ajon alkamis- ja päättymisajankohta,
- ajon alkamis- ja päättymispaikka sekä tarvittaessa ajoreitti,
- matkamittarin lukema ajon alkaessa ja päättyessä,
- matkan pituus,
- ajon tarkoitus ja
- auton käyttäjä.

Puhelinetu

25 §

Työnantajan palkansaajan kotiin kustantamasta puhelimesta muodostuvan puhelinedun raha-arvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puheluista aiheutuneet kustannukset.

Työnantajan palkansaajalle kustantaman matkapuhelimen luontoisetuarvo on 20,00 euroa kuukaudessa. Edun arvo kattaa puhelusta, tekstiviesteistä ja multimediateksteistä aiheutuneet kustannukset.

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1072

Käyvän arvon soveltaminen

26 §

Sellaisen edun raha-arvona, jonka käypä hinta ilmeisesti on tämän päätöksen mukaista raha-arvoa alhaisempi tai jota edellä ei ole mainittu, on pidettävä sen käypää arvoa.

Voimaantulo

27 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2007 ja sitä sovelletaan toimittaessa ennakonpidätystä vuonna 2007 ja vuodelta 2007 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 2006

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Merja Hartikka-Simula*